Waardevolle Verhale

THINK
DIGITAL ACADEMY

Die Waarde van Dapperheid

Die verhaal van Jackie Robinson

deur Spencer Johnson M.D.

Lank, Lank Gelede

Het daar 'n jong seun met die naam Jackie Robinson gewoon. As jy na hom kyk, dink jy dalk hy was net 'n gewone seun. Hy het geloop soos sy vriende. Hy het gepraat soos sy vriende. Hy het selfs aangetrek soos sy vriende.

Maar daar was een ding van Jackie wat hom baie spesiaal gemaak het. Kan jy raai wat dit was?

Jackie kon vinniger hardloop, hoër spring en 'n bal harder gooi as enigiemand op die blok.

"Haai, Jackie! Stadiger!" het sy vriende geskree. "Ons kan nie by hou met jou nie!"

Jackie het gelag. "Dit is die stadigste wat ek hardloop!" sou hy gesê het. Dan rits hy oor mure en om heinings af, hardloop asof sy skoene aan die brand was.

Maar Jackie het nie baie tyd gehad vir speel nie. Sy gesin was arm en Jackie het gewerk om te help. Hy het ná skool koerante af gelewer. En oor naweke het Jackie worsbroodjies by 'n bofbal stadion naby sy huis in Kalifornië verkoop.

Jackie het hard gewerk en baie worsbroodjies verkoop. Hy het natuurlik ook na die bal wedstryde gekyk, toe hy die kans gekry het. Eendag toe hy kyk het Jackie iets opgemerk. Dit was iets wat hy voorheen gesien het, maar nog nooit regtig daaraan gedink het nie.

Hy het na die kruik en na die vanger gekyk. Hy het na die kolwer en na die eerste bofman gekyk. Hy het na die uitgrawings gekyk waar die ander spelers gesit het.

" Ek verstaan dit nie,” het hy vir homself gesê, “Daar is geen swart spelers in enige van die spanne nie.”

"Hi seun!" het 'n man geskree: "Wat van een van daardie worsbroodjies?" Jackie het op gespring, en hy haas hom terug werk toe.

Daardie aand by aandete het Jackie sy ma gevra: "Mama, hoekom speel swart mense nie op groot liga bofbal spanne nie? Is die spelers nie goed genoeg nie?"

“O, hulle speel goed genoeg, Jackie,” het sy ma geantwoord. Maar hulle word nie toegelaat om in die groot ligas te speel nie. Slegs wit mans mag speel.”

Sy broer Mack het Jackie in die ribbes gestamp, "Hulle is bang ons kleur kan op hulle afvryf." Almal behalwe Jackie het gelag, maar terselfdertyd het hulle 'n bietjie hartseer gevoel.

Jackie was kwaad. "Dit is nie regverdig nie!"

Sy ma het vir Jackie gesê. "Nee, ek dink nie dit is nie. Maar jy moet jou humeur beheer. Dit is een ding om dapper te wees. Dit is 'n ander ding om dapperheid te hê."

Jackie het nie regtig geweet wat dit beteken nie - in elk geval nog nie. Maar hy het geweet hoe hy gevoel het.

Jackie het kwaad gevoel. "As iemand my probeer keer, sal ek hom grond toe stoei!" Toe stoei hy sy gunsteling broer Mack op die vloer om te wys wat hy bedoel het.

Jackie se humeur het altyd die oorhand gekry as dit by onregverdigheid kom. Maar sy ma het verstaan. “Eendag kan dit dalk verander,” het sy gesê, “maar nie deur met jou broer te baklei nie. Maak nou jou aandete klaar, want ek het ’n verrassing vir jou.”

Wat dink jy was die verrassing?

Dit was 'n bofbal!

O, dit was nie die soort bofbal wat jy in 'n winkel kan koop nie. Dit was 'n lappies bal, Jackie se ma het dit gemaak van wol sokkies en stukkies helder kleurige lap. Sy het dit met 'n bietjie tou en baie liefde vas gebind.

Toe Jackie daardie lappies bal sien, het hy 'n harde skreeu gegee wat die vensters laat ratel het. “My eie bofbal!” het hy gelukkig geskree. “Ek sal dit hou solank as wat ek lewe!"

Daarna het Jackie met sy lappies bal gespeel wanneer hy nie gewerk het of by die skool was nie. Hy het so lief geword vir die lappies bal dat hy selfs daarmee gepraat het. Hy het dit hoog teen baksteen mure gegooi.

Toe vang hy dit voor dit weer op die grond kon val. "Ek het jou!"het hy gesê. Toe gooi hy die bal teen die randstene en gryp dit toe dit terug na hom gebons het. Jackie het baie pret gehad om met sy lappies bal te speel. Jackie en die lappies bal was so naby aan mekaar soos grondboontjiebotter en konfyt.

Soms het Jackie geglo dat hy 'n groot liga bofbal speler was. Hy het sy lappies bal met 'n stok geslaan en gemaak of hy 'n regte bofbal met 'n regte kolf geslaan het.

Maar eendag het Jackie die lappies bal te hard geslaan. Dit het op en op en op in die lug gevlieg.

En wat dink jy het toe gebeur?

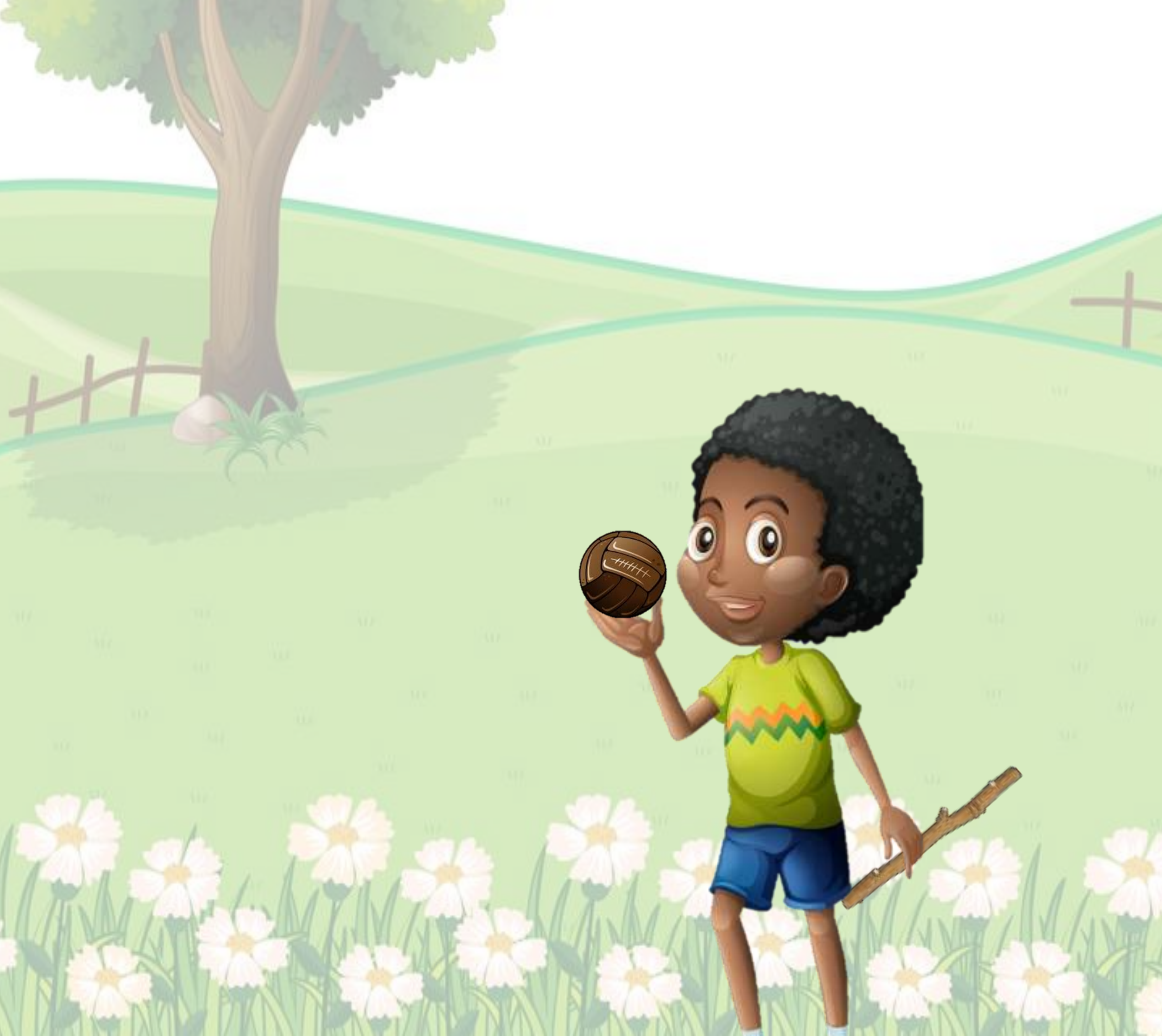

Die lappie bal het uitmekaar gebars. Stukkies en deelkies gekleurde lap het daaruit ontplof en was oral gestrooi!

Jackie was hartseer. "Ek het dit dood gemaak!' het hy gehuil.

Maar toe dink hy, hy het 'n vreemde stemmetjie gehoor "Moenie huil nie, Jackie," het die stem gesê. "Ek is oukei!"

Jackie het sy oë geknip. Skielik het dit vir hom gelyk as of sy lappies bal weer in een stuk terug was - en die lappies bal het met hom gepraat!

"My naam is Rags," dit het gelyk as of die bal dit vir hom gesê het. "Ek wil graag jou beste vriend wees."

Jackie het geweet dat sy lappies bal regtig in klein stukkies was en dat dit nie kon praat nie. En natuurlik het hy geweet jou beste vriend is jy self. Toe Jackie gedink het hy luister na Rags, het hy regtig na sy eie gedagtes geluister.

"Wel, Rags," het Jackie gesê, "ek kan nie daar aan dink om 'n beter vriend te hê nie."

Daarmee het Jackie huis toe gegaan - en hy het gemaak of Rags saam met hom gegaan het.

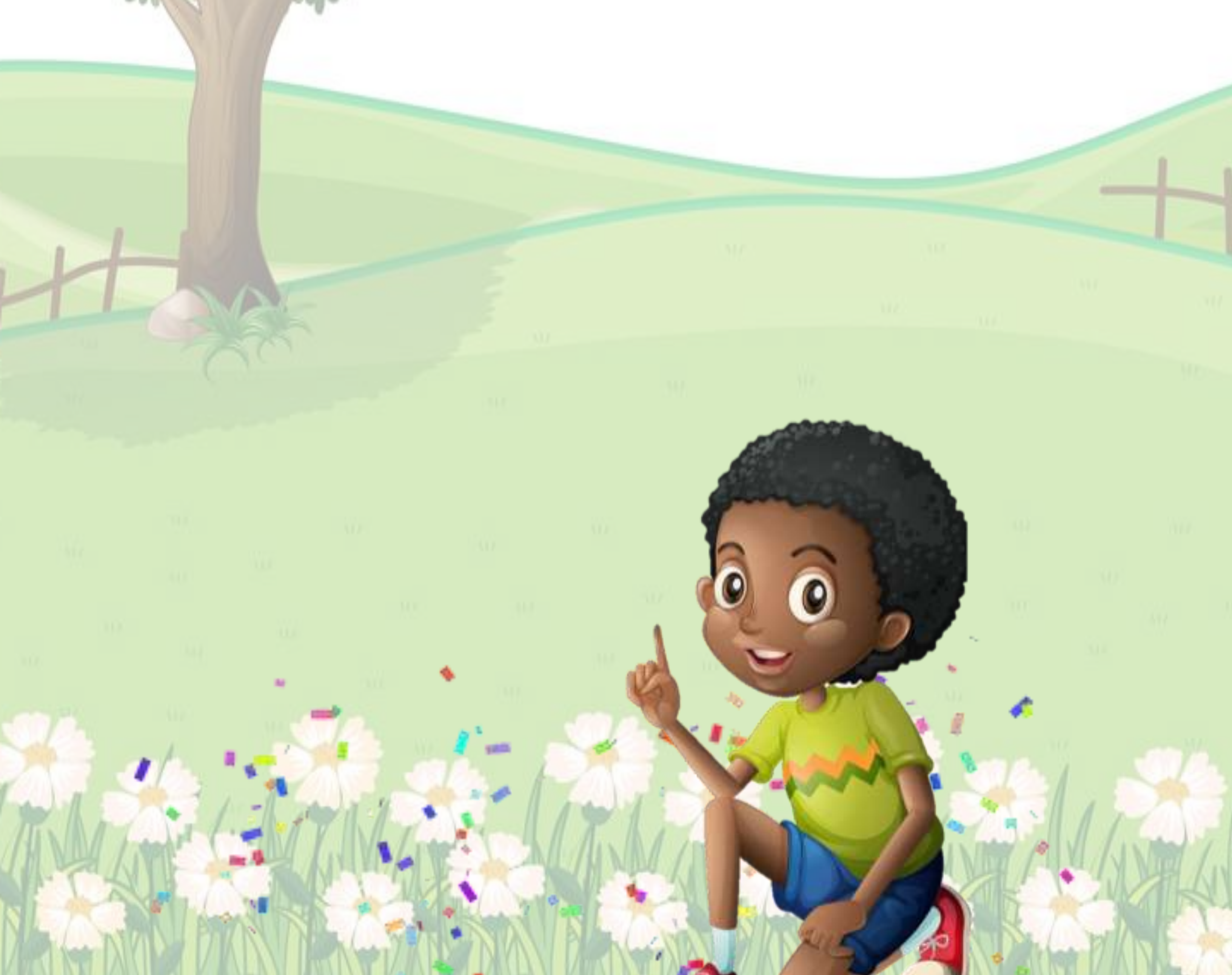

Soos Jackie groot geword het, het hy daarvan gehou om te dink dat Rags oral saam met hom gegaan het. Rags het saam met Jackie gegaan om Jackie te help met sy werk. Rags was saam met Jackie toe hy sy gunsteling sport beoefen het. Wanneer hy so baie geoefen het dat sy hele lyf seer was, het Rags altyd goeie goed vir Jackie gefluister.

"Hou moed, Jackie," dit het gelyk as of Rags dit gesê het, "en niks kan jou keer nie. Onthou dat om dapperheid te hê iets is wat moeilik is om te doen - selfs dinge wat jy bang is om te doen."

Onthou jy die Pepper straat bende?” het Rags vir Jackie gevra, toe onthou Jackie, dit was die seuns wat hy geken het wat naby sy huis in Pepper straat gebly het.

"Onthou hoe maklik dit sou gewees het om deel van die bende te wees," het Rags gesê. “En as jy gebly het, sou jy dalk nou gesteel het en gelieg het soos van die ander. As jy gedoen het wat maklik was dan was jy seker nou in groot moeilikheid.”

Jackie het geknik. “Dit was moeilik om die bende te verlaat.” het hy erken.

Rags het vinnig by gevoeg: "Dit het dapperheid gekos vir jou om die bende te verlaat, maar ek is bly jy het." Jackie het goed gevoel. Dit was wonderlik om saam met Rags te wees.

Toe Jackie ouer was, het hy by UCLA kollege gegaan – die Universiteit van Kalifornië in Los Angeles – waar hy 'n ster atleet geword het. Hy was die eerste persoon in die geskiedenis van die skool wat sport toekennings in basketbal, sokker, bofbal en op die resies baan in dieselfde jaar gewen het.

"Wat 'n wonderlike atleet!" het die ondersteuners gesê wat Jackie gesien speel het.

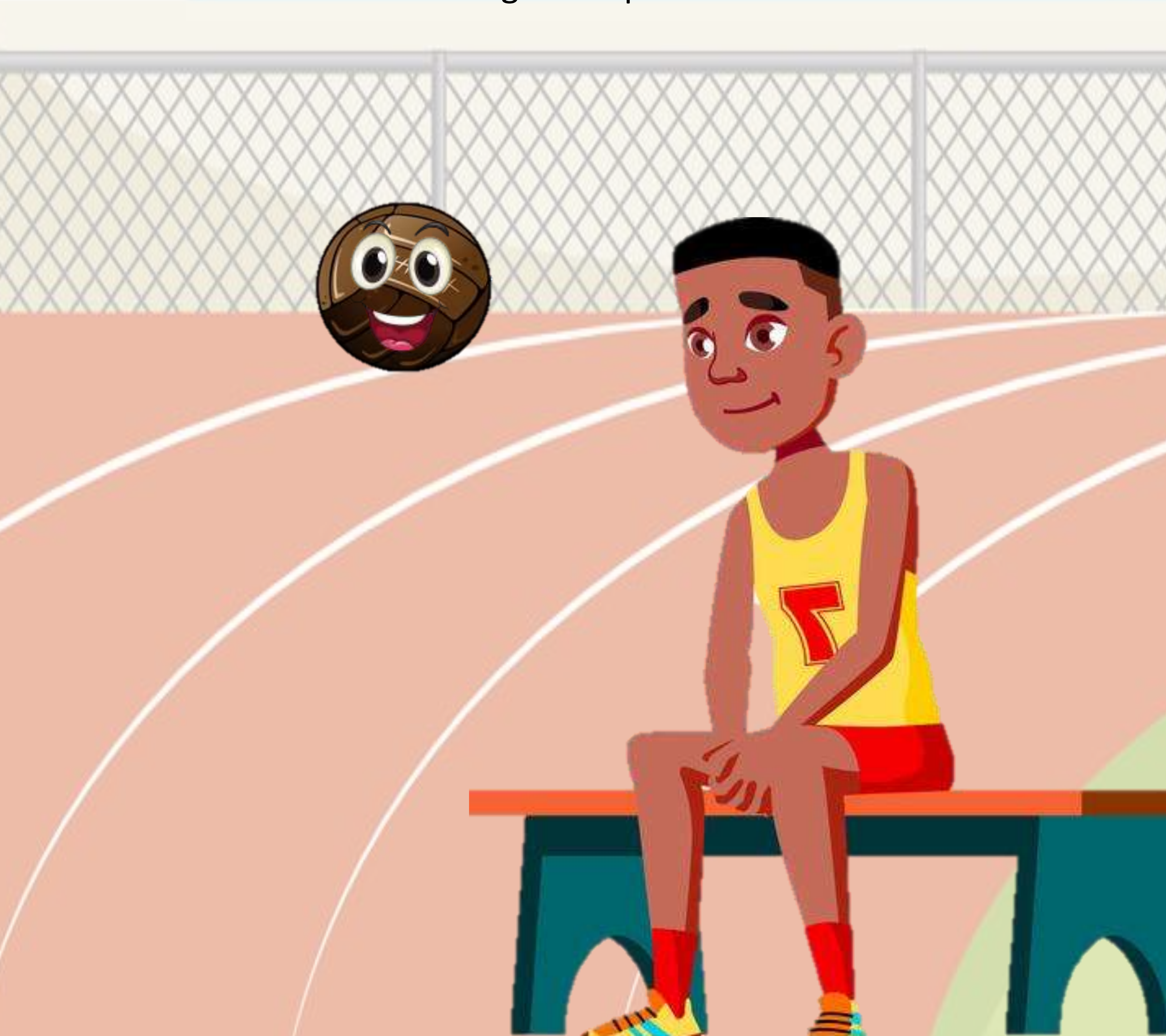

Een persoon wat altyd vir Jackie ondersteun het, was 'n meisie met die naam Rachel. Jackie het baie van Rachel gehou. Hy het so baie van haar gehou dat hy haar gevra het om sy meisie te wees.

Maar nie almal het vir Jackie aangemoedig nie. Sommige mense het hom probeer boelie omdat hy swart was. Hulle het hom 'n moeilikheidmaker genoem toe hy kwaad geword het en teen hulle opgestaan het.

Weet jy nie swartes mag nie terug praat nie?” het een man gegrinnik.

"Weet jy nie ek is 'n mens, net soos jy nie?" het Jackie vies geantwoord. “Ek sal sê wat ek wil en ek sal doen wat ek dink is reg!"

Rachel was trots op Jackie toe hy op hierdie manier gepraat het.

Maar Jackie het probeer om nie bekommerd te wees as mense wrede dinge vir hom gesê het nie. Hy het groter probleme gehad.

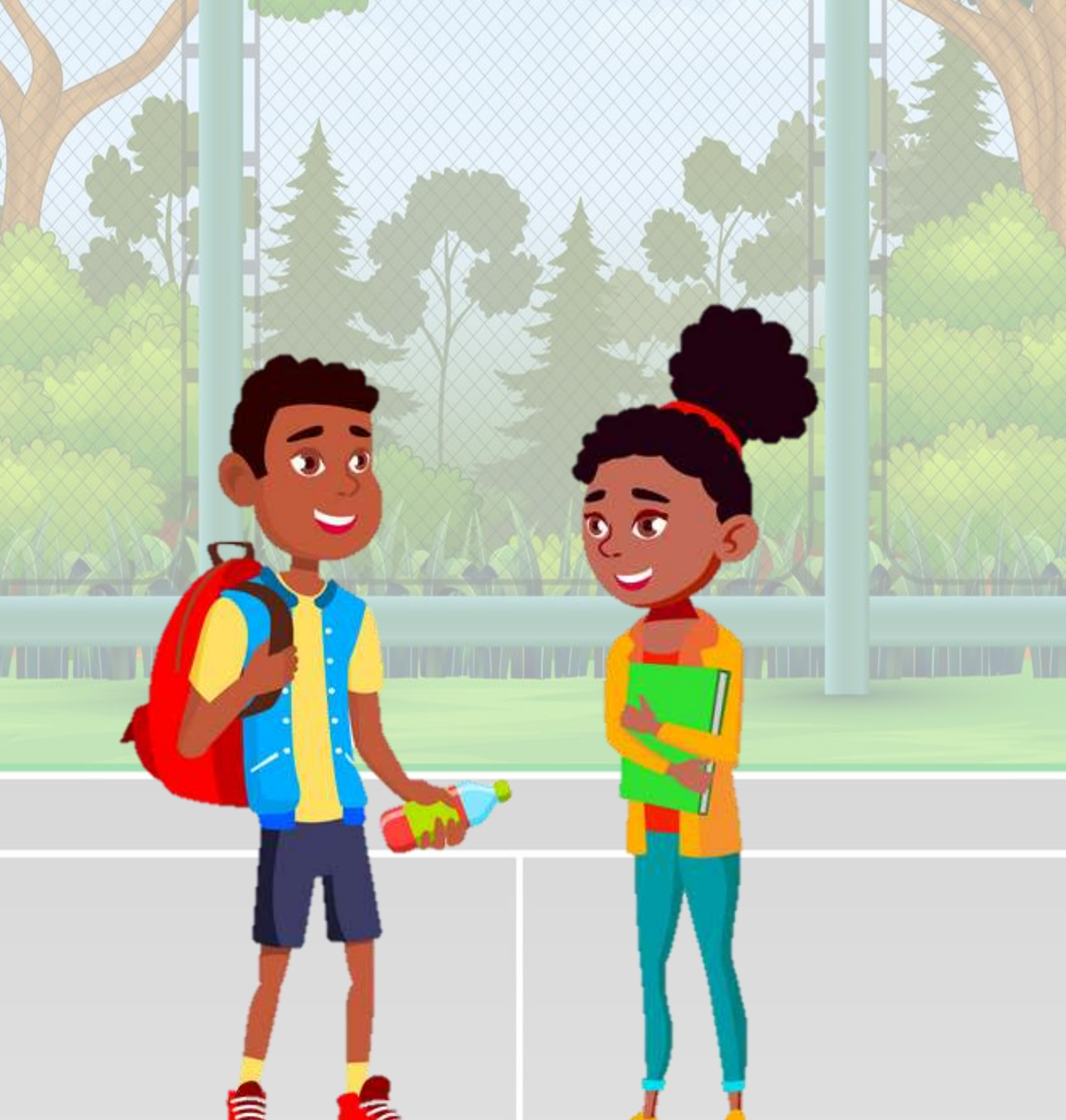

"Ek gaan skool moet verlaat," het hy eendag aan Rags gesê.

"Skool verlaat?" het Rags uit geroep. "Jy kan nie! Dis te belangrik!"

"Ek weet, maar my ma kan dit net nie meer bekostig om my op skool te hou nie," het Jackie gesê, "ek moet werk kry."

As jy 'n wonderlike atleet soos Jackie was, watter soort werk sou jy neem?

Dit is reg! Jy sal waarskynlik 'n werk in sport kry.

Jackie het begin om betaling te onvang deur professionele sokker te speel. Hy was 'n baie, baie goeie speler. Maar hy het nie lank by die sokker span gebly nie.

Weet jy hoekom?

Jackie het opgehou om sokker te speel om hy by die weermag aan ge sluit het. Soos die meeste mense, wou Jackie nie oorlog toe gaan nie. Maar die Verenigde State het oorlog verklaar en Jackie wou sy land help.

Hy was 'n goeie soldaat, maar hy het selfs in die weermag baie onregverdigheid gevind.

Eendag toe hy op 'n bus wou ry, het hy uit gevind hoe onregverdig sommige mense kan wees. Iets het gebeur wat in daardie dae baie algemeen was.

Het jy enige idee wat dit was?

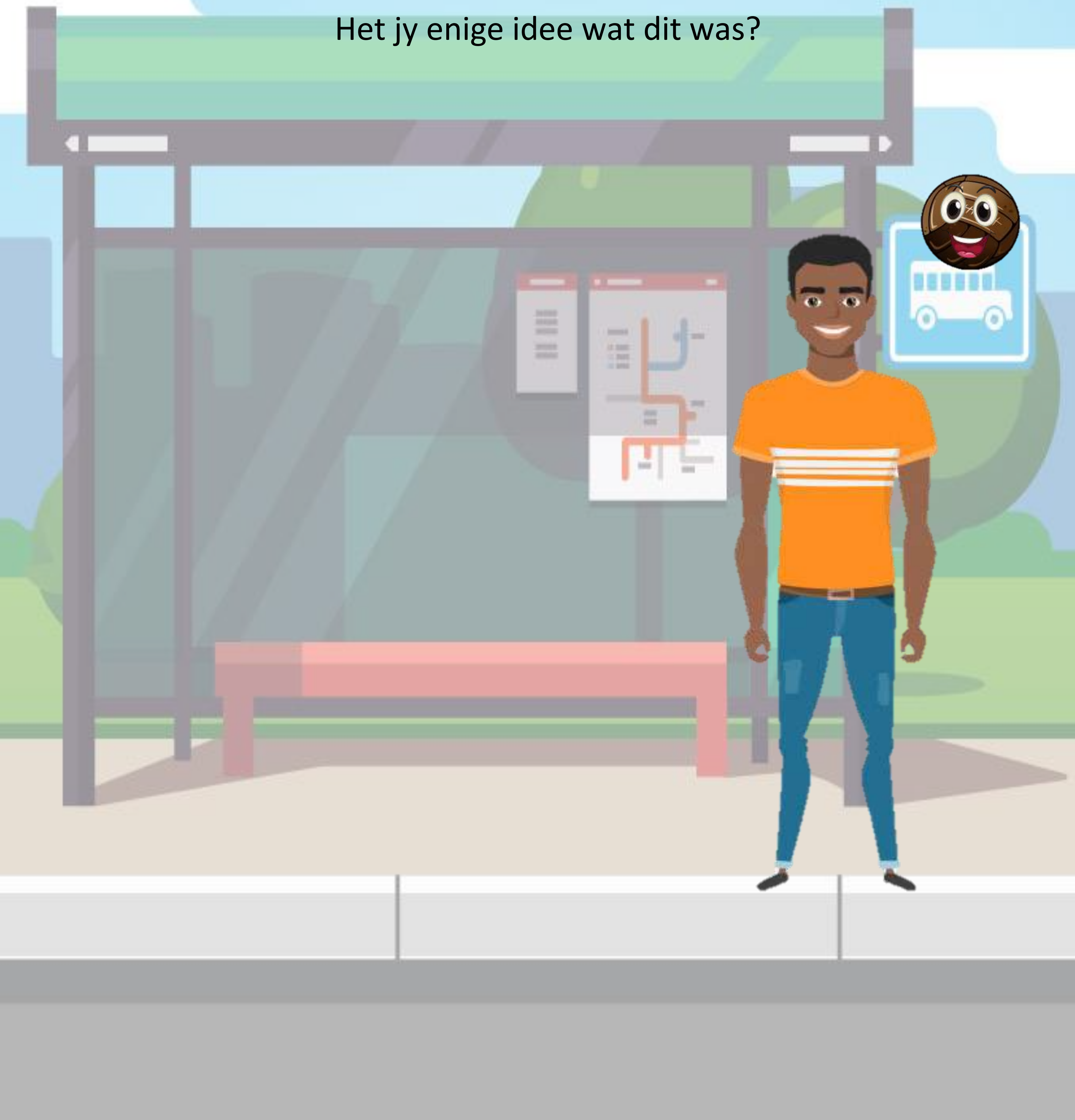

Nadat Jackie op die bus geklim en gaan sit het, het die bus bestuurder op hom geskree. “Haai jy, swart man,” het die bus bestuurder gesê, “gaan daar agter in die bus waar jy hoort!"

"Ek sal nie," het Jackie gesê. "Ek sal voor sit, net soos enigiemand anders." En Jackie het voor in die bus gebly, het nie beweeg van waar hy gesit het nie. Sommige van die passasiers het nie hiervan gehou nie. Hulle het gevoel dat net wit mense goed genoeg was om voor te sit. Hulle het selfs probeer om Jackie in die moeilikheid te bring. Maar hy het dapperheid gehad om te doen wat hy geweet het reg was.

"Aai seun, Jackie!" het Rags geroep. "Ek is trots op jou!”

Jackie was ook trots. En hy was bly toe die hele ding uiteindelik reg uit gedraai het. Maar diep binne in was hy hartseer. "Hoe kan sommige mense so onregverdig teenoor ander mense wees?" het hy vir Rags gefluister.

Natuurlik nadat Jackie uiteindelik uit die weermag gekom het, het hy weer 'n werk nodig gehad. En natuurlik was sport die eerste ding waaraan hy gedink het.

"Hoekom probeer jy nie bofbal nie?" het Rags gesê. “Hulle laat nie swart atlete toe om in die groot ligas te speel nie, maar jy kan vir die *Negro American League* speel.”

Jackie het besluit om dit te probeer. Hy het na Kansas City gegaan en by die Monarchs, 'n heeltemal swart bofbal span, aangesluit. “As dit uitwerk,” het hy gedink, “kan ek en Rachel binnekort trou."

Nadat Jackie 'n rukkie by die *Kansas City Monarchs* was, het mense begin praat oor watter wonderlike speler hy was. Sport skrywers het stories begin uitdink oor hoe hy kon slaan en hardloop, gooi en vang.

En terwyl Jackie vir die Monarchs gespeel het, het 'n belangrike man wat ver gewoon het ook van hom gepraat.

Wie dink jy was die man, en wat dink jy het hy gesê?

Die man was Branch Rickey. Hy het in New York gewoon en was president van die *Brooklyn Dodgers*, 'n bekende groot liga bofbal span.

"Baie swart mense is baie goeie atlete," het Branch Rickey aan 'n vriend gesê. "Dit is tyd dat 'n swart man 'n kans kry om bofbal in die groot ligas te speel. En van wat jy vir my sê, is Jackie Robinson die beste swart bofbal speler wat daar is. Ek gaan hom vra om op een van ons proef bofbal spanne te speel, die een in Montreal."

Branch Rickey het geweet dat hy gekritiseer sou word omdat hy 'n swart speler aangestel het. Dit het dapperheid gekos, maar hy het in elk geval vir Jackie laat haal.

Kort nadat Jackie by mnr. Rickey se kantoor aan gekom het, was hy 'n moeilike vraag gevra.

“Ek wil een ding weet,” het hy vir Jackie gesê. "Kan jy die sport speel, maak nie saak hoe lelik en gemeen sommige mense met jou is nie? Sal jy dit kan vat sonder om jou humeur te verloor?"

"Meneer Rickey," het Jackie gesê, "soek jy 'n swart man wat bang is om terug te baklei?"

Branch Rickey het sy kop geskud. “Nee, ek soek 'n balspeler met genoeg dapperheid, om nie terug te baklei nie."

Jackie het verstaan. Van die wit spelers sou probeer om hom te laat opgee. Hulle het die bofbal na hom gegooi. Hulle sou op hom met gespikkelde skoene trap. Hulle sou hom lelike name noem. Hulle sou enigiets doen om te bewys dat swartes nie goed genoeg was vir groot liga bofbal nie. Jackie sal dit moet verdra. Hy sou nie kon terug baklei nie, want as hy dit sou doen, kan hy ander swartes se kanse om groot liga bofbal te speel verwoes.

"Dit sal moeilik wees," het mnr. Rickey gewaarsku, "en dit sal baie dapperheid verg." Jackie het geknik. "Ek sal probeer, meneer Rickey," het hy gesê. Toe skud hy en Branch Rickey hand.

"Jackie, het jy 'n spesiale vriendin?" het Branch Rickey gevra.

"Ek het defnetief," het Jackie gesê. “Sy is 'n wonderlike meisie, en haar naam is Rachel."

" Goed," het mnr. Rickey gesê. "'n Goeie meisie is moeilik om te vind, en jy gaan al die hulp nodig hê wat jy kan kry."

“Ons beplan om te trou so gou as wat ons kan,” het Jackie gesê.

So Jackie en Rachel was getroud. Jackie was bly om Rachel en haar warmte en wysheid by hom te hê toe hy na sy eerste wedstryd in Montreal vertrek het.

Toe Jackie in Montreal aan gekom het, was Rags ook saam met hom. Rags was altyd daar wanneer Jackie senuweeagtig of ontsteld was.

"Wat as ek nie goed genoeg speel nie?" het Jackie vir Rags gevra. “Hierdie is net 'n probeer span. As ek nie goed genoeg is nie, sal ek nie New York toe kan gaan nie en ek sal nie vir die Brooklyn Dodgers kan speel nie.”

"Jy is so goed soos enige ander speler hier," het Rags gesê.

" Maar ek moet beter wees as enige speler hier," het Jackie gesê.

Rags het gelag, "Wees dan beter!"

Jackie was beter. Hy het die bal hard geslaan. Hy het feitlik elke keer die bal gevang. Hy het selfs 'n paar uitgangslyne gesteel. Hy het niks aandag gegee aan sommige spelers van die ander spanne wat op hom geskree het en hom vuil name genoem het.

Toe het die spelers van 'n ander span eendag iets aakligs gedoen!

Hulle het 'n swart kat op die veld gegooi en geskree: "Haai! Jackie Robinson! Hier is jou neef! Hy is ook swart!"

Jackie se maag het gedraai. Sy vuiste was gebal. Hy wou baklei.

"Versigtig!" het Rags gefluister. "Jy weet wat meneer Rickey vir jou gesê het. En onthou wat jou ma lank gelede gesê het. Dit is een ding om dapper te wees en bereid te wees om terug te veg. Maar dit is 'n ander ding om dapperheid te hê om te doen wat moeilik is en nie terug te baklei nie.”

Jackie het 'n oomblik gedink, toe doen hy die ding wat vir hom so moeilik was. Hy het bedaar en geweier om te veg.

Die ander mans was smoor kwaad toe hulle sien dat hulle nie reg kry vir Jackie om sy humeur te laat verloor nie. Hulle het geweet as Jackie kalm bly, sal hy selfs beter teen hulle speel!

Hy het wel beter gespeel. Om die waarheid te sê, hy het so goed gespeel dat Branch Rickey hom net ná een jaar by die span van Montreal gebel het en gesê het: "Ek wil hê jy en Rachel moet New York toe kom. Jy gaan vir die Brooklyn Dodgers speel."

Dit was die woorde waarvoor Jackie gewag het om te hoor. Hy wou dadelik vir Rachel die goeie nuus vertel. Maar hy was ook 'n bietjie bekommerd. "Ek wonder wat gaan met my gebeur in New York?" het hy vir Rags gesê.

Een ding wat gebeur het, was dat Jackie se foto in baie van die New York se koerante was. In daardie dae het selfs van die sport skrywers geglo daar was nie 'n swart man in die land wat goed genoeg was vir die groot ligas nie. “Jackie Robinson sal misluk,” het van die koerant berigte gesê.

Jackie sug. “Hoe kan ek goed speel as so baie mense wil hê ek moet misluk net omdat ek swart is?"

Maar voordat hy dit geweet het, was Jackie in 'n Dodger drag, gereed vir sy eerste groot liga wedstryd.

Die eerste wedstryd was op die punt om te begin.

Die Dodgers het op die veld gekom. Jackie het 'n grondbal na Pee Wee Reese, die groot Dodger kortstop, gegooi. Pee Wee het die bal op getel en dit na Eddie Stanky, die tweede bofman, om gekeer. Eddie het toe die bal vir Jackie gegooi. Jackie voel hoe die bal in sy want klop. Dit was 'n eenvoudige vangs, maar 'n druppel sweet het agter in Jackie se nek af gerol. Sy hart klop vinniger, en sy hand voel klam in sy handmof. Jackie het geweet dat sy handpalms sweet. Hy was baie senuweeagtig!

Toe hoor hy lelike woorde. "Haai, swart seun!" het iemand geskree. "Jy hoort nie hier nie. Gaan van die veld af!"

"So jy is Jackie Robinson," het iemand van die ander span geskree. “Ons sal jou wys dat jy nie in die groot ligas kan speel nie.”

Jackie se spanmaats het net gekyk en geluister. Hulle het nie probeer om Jackie te verdedig nie, al was hy in hul span.

Jackie het op een of ander manier daarin geslaag om die uitroepe en die beledigings te ignoreer. Hy het goed gespeel toe die wedstryd uiteindelik begin het. En vir nog ’n paar wedstryde het hy baie goed gespeel. Maar toe gebeur dit!

Jackie se moed het begin verswak. Hy het die woede van die ondersteuners gevoel. Hy het hulle geboe en die krete gehoor. Hy wou steeds goed doen vir Branch Rickey, vir sy span, en vir ander swartes wat in die groot ligas wou in kom. En natuurlik vir homself. Maar dit het te moeilik gelyk. Soos almal soms doen, was hy besig om op te gee. Hy het sleg begin speel. Van een wedstryd na die ander wedstryd het hy nie daarin geslaag om die bal te slaan nie.

"Sien!" het een van die spelers van die ander span gesê. “Ek het vir julle gesê swart mense is nie goed in bofbal nie!"

Tydens een baie slegte wedstryd het Jackie hartseer in die skuilplek gesit. "Dit lyk of almal teen my is," het hy gesug. "Ek voel heeltemal alleen."

"Ek weet jy doen, Jackie," het Rags gefluister, "maar om dapperheid te hê beteken om dinge deur te sien. Maak nie saak hoe moeilik dit is nie, jy moet aanhou probeer. Boonop, jy weet nooit wat kan gebeur nie.."

Die volgende wedstryd het sleg begin. Sommige aanhangers het vir Jackie geskree. Spelers van die ander span het beledigings geskree. Soos gewoonlik het die manne in Jackie se span niks gedoen om Jackie te help nie.

Maar toe gebeur 'n baie onverwagte ding. Byna almal in die stadion het dit gesien. Die groot Dodger speler, Pee Wee Reese, het nader gestap, sy arm om Jackie se skouer gesit en gesê: "Ons is by jou, Jackie." Hy het geweet hoe moeilik dit vir Jackie was om die enigste swart speler in die groot ligas te wees.

Uiteindelik het Jackie 'n regte spanmaat gevind.

Nou was hy meer vasbeslote as ooit om sy beste te speel—maak nie saak hoe moeilik dit was nie.

Jackie het kom kolf. Die gooier het die bal gegooi. 'n Oomblik later weerklink die stadion met die geluid van 'n harde kraak! Jackie het die bal in die buiteveld geslaan vir 'n dubbel!

Jackie het die res van die dag goed gespeel - en vir baie dae daarna. Geleidelik het die meeste aanhangers en spelers op gehou om hom uit te boe en te beledig.

Daar was egter ten minste een speler wat Jackie nog wou seer maak. En hy het beplan om dit binnekort te doen.

Sonder waarskuwing het 'n groot speler van die ander span soos 'n wilde bul op Jackie af gestorm. Hy het Jackie met sy gespikkelde skoene gesny. Jackie het begin bloei.

Sonder om te dink, het Jackie Robinson sy vuiste gebal, gereed om te veg.

“Nee,” het Rags gegil. “Dit sou te maklik wees.”

Jackie haal diep asem en ontspan sy hande. Kort voor lank was hy omring deur sy spanmaats, wat hom gehelp het toe hy mank van die veld af geloop het.

Sy spanmaats het geweet, en selfs die ondersteuners wat die koerante lees, het geweet dat dit Jackie se aard is om terug te veg. Dit moes baie moed geverg het vir Jackie om nie die ander speler te slaan nie.

"Jackie het dit gedoen," het mnr. Rickey aan Rachel gesê. "Hy het gewys dat hy dapperheid het wanneer dit die nodigste is."

Rachel het dit daardie dag nie geweet nie, maar Jackie se dapperheid gaan groot liga bofbal heeltemal verander. En Rachel gaan die verandering met haar eie oë sien.

Wat dink jy het Rachel gesien?

Soos die tyd verbygegaan het, het Rachel al hoe meer swart atlete op groot liga speel velde gesien.

Jackie het gedoen wat hy voorgeneem het. Sy dapperheid het die pad gelei. Nou het almal geweet dat 'n goeie speler 'n waardevolle toevoeging tot 'n span is, of daardie speler swart of wit is.

Rags was so trots dat hy skaars geweet het wat om met homself te doen. "Jackie," het hy gesê, "jy het alle swart atlete gehelp, en jy het omtrent elke groot toekenning gewen wat 'n bofbal speler kan wen!'

Jackie het gelag. "Ek weet. Maar ek is die gelukkigste omdat ek die Brooklyn Dodgers gehelp het om hul eerste kampioenskap van die wêreld te wen."

Uiteindelik het Jackie op gehou om bofbal te speel. Wat dink jy het hy volgende gedoen?

Jackie Robinson het 'n woordvoerder vir die regte van swart mense geword. Hy het met groepe mense oor die hele land gepraat.

“Dit is tyd dat alle swart mense as gelykes behandel moet word,” het Jackie gesê. “Ek weet dinge gaan ’n bietjie beter, maar dit moet baie beter raak, en baie gou!”

Sommige mense het nie daarvan gehou om te hoor hoe Jackie hulle herinner het aan hoe werklik onregverdig hulle teenoor swart mense was nie. Hulle wou nie daaraan dink nie, maar Jackie het hulle daaroor laat dink. Hy het die moed gehad om te sê wat reg was, maak nie saak wat gebeur het nie. Die meeste mense het Jackie bewonder vir sy moed.

Rags was bly dat Jackie hom nou kon uitspreek vir die regte van swart mense. Jackie het dit nog nie geweet nie, maar een van die gelukkigste dae vir hom moes nog kom.

Etlike jare nadat hy op gehou speel het, het Jackie die hoogste eer ontvang wat 'n bofbal speler kan ontvang. Hy is tot die *Baseball Hall of Fame* gestem.

Baie van die beste bofbal spelers van alle tye was daar om te wys hoeveel hulle Jackie gerespekteer het. So was van ons land se hoogste leiers. Terwyl hy geluister het hoe hulle vir hom gejuig het, het Jackie se oë vol gelukkige trane geword.

Toe hoor Jackie 'n stemmetjie wat vir hom fluister. “Niemand verdien hierdie eer meer as jy nie,” het Rags gesê. "Jy het dit verdien as gevolg van jou groot dapperheid."

En wat van jou? Is daar iets wat vir jou baie moeilik is om te doen? Miskien is dit selfs iets waarvoor jy bang is. Wel, gaan jy die dapperheid hê om dit te doen?

Jy word dalk nie een van die beste bofbal spelers van alle tye nie, maar jy kan iets net so belangrik doen.

Jy kan die waarde van dapperheid leer deur te doen wat vir jou moeilik is om te doen. Dan kan jy ook gelukkiger wees, net soos ons dapper vriend Jackie Robinson.

Die Einde

Historiese Feite

John Roosevelt (Jackie) Robinson is in 1919 in Kaïro, Georgia, gebore, die jongste van vyf kinders. Sy deelgenoot pa het die gesin ses maande nadat Jackie gebore was, verlaat. Ten spyte van 'n gebrek aan geld, was Jackie se ma vasbeslote om 'n beter lewe vir haar kinders te vind en het haar gesin na Kalifornië verhuis toe Jackie net sestien maande oud was.

Jackie en sy broers Edgar, Frank en Mack, en sy suster Willa Mae, het in Pepper straat in Pasadena, Kalifornië, groot geword. Hul ma Mallie het haar gesin onderhou deur by verskeie huishoudelike werke te werk. Jackie het sy ma met trots onthou: "Ek het gedink sy moet 'n soort tower krag hê om al die dinge te kan doen wat sy gedoen het, om so hard te werk en nooit te kla nie en om ons almal gelukkig te laat voel."

Op 'n stadium in sy jeug het Jackie saam met 'n buurt bende begin rond hardloop. ’n Ouer vriend het Jackie laat besef hoe seer hy sy ma sowel as homself maak. Soos Jackie later gesê het, "Ek het vir my gesê dat dit nie guts gekos het om die skare te volg nie, dat dapperheid en intelligensie daarin lê om bereid te wees om anders te wees." Jackie het geluister en die bende verlaat.

Soos hy grootgeword het, het Jackie in 'n opspraakwekkende atleet ontwikkel. Hy het in sokker, basketbal, bofbal en reisies gehardloop. Hy het UCLA bygewoon waar hy die eerste persoon ooit geword het wat atletiese toekennings (briewe) in al vier sportsoorte gewen het.

Jackie het UCLA in 1941 verlaat en professionele sokker by die Los Angeles Bulldogs begin speel. Tweede Wêreldoorlog het sy sokker loopbaan kort geknip. Hy het een en dertig maande in die weermag gedien en is as eerste luitenant ontslaan.

Hy het sy professionele bofbal debuut in 1945 gemaak met die *Monarchs of the Negro American Baseball League*. Sy vermoëns as 'n speler het hom onder die aandag gebring van Branch Rickey, president van die Brooklyn Dodgers bofbal span. Rickey, in wat destyds 'n daad van groot dapperheid was, het besluit om die kleurgrens te verbreek wat toe in hoofliga bofbal bestaan het. Jackie is onderteken om vir die Dodgers se top klein liga span, die Montreal Royals, vir die 1946 seisoen te speel.

In 1947 het Rickey vir Jackie na die Dodgers verskuif. Ten spyte van die geweldige druk om die eerste swart bofbal speler in die groot ligas te wees, het Jackie uitstaande bofbal gespeel en is as nuweling van die jaar aan gewys. Sy beste jaar was 1949 toe hy die liga in slaan gelei het en as die waardevolste speler aangewys is. Jackie het vir tien jaar vir die Dodgers gespeel waartydens hulle die Nasionale Liga titel ses keer gewen het. In 1955 was dit Jackie se skouspelagtige spel wat tot die Dodgers se eerste Wêreld reeks kampioenskap gelei het. Hy het ná die 1956 seisoen uit bofbal getree.

Jackie, selfs as 'n jong mens, was 'n uit gesproke swart man. Hy was in baie opsigte sy tyd vooruit. Baie mense het nie van sy kommentaar oor rasse-onreg gehou nie. Hy het egter die moed gehad om in die openbaar sy mening te praat oor wat hy glo die regte van swartes was.

Jackie het die pyne en vreugdes van sy lewe gedeel met sy vrou Rachel, met wie hy in 1946 getrou het. Rachel was 'n bron van aansienlike krag vir hom.

In die latere lewe het Jackie Robinson stilweg gely aan die pyne van diabetes. Hy is in 1972 aan diabetiese komplikasies oorlede. Maar selfs nou dien sy lewensverhaal steeds as 'n uitstekende voorbeeld van die waarde van dapperheid.

THINK

DIGITAL ACADEMY